

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

VI. Ad Abbatem Commendatarium spectat approbare Confessarios in
Ecclesiis Monachorum Sublacen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

ANNO
1676.

196 INNOCENTIUS UNDECIMUS.

Dos mensæ
Episcopalis.

Juspatron. &
præsentandi
ad d. Ecclesiæ
Regibus Por-
tugallia con-
ceditur.

Declaratur
Juspatr. com-
petere ex Do-
tatione, &
fundatione,
nec ei deroga-
endum.

datas 19. Julii 1576., necnon Ecclesiæ prædicti Sancti Sebastiani, ejusque mensæ Episcopali prædictæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetae Portugallia per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summan idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugallia redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Religione Brasiliæ percipiuntur, gratiose, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac solvere quot annis promisit, seu promittit, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

§. 5. Et infuper Petro Principi, & Gubernatori, ac pro tempore existentibus Portugallia, & Algarbiorum Regibus prædictis Juspatronatus, & præsentandi infra annum personas idoneas ad dictam Ecclesiam Sancti Sebastiani vide-licet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per Nos, & pro tempore existente Romanum Pontificem hujusmodi, in ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficendum: Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, aliasque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia erigenda etiam per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi, ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primæ erectorne postquam erepta, & dotata fuerint, quam ex tunc deiaceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo Sancti Sebastiani prædicto, similiter per eum ad præsentationem prædicti Petri Principis, & pro tempore existentium Portugallia, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a Jure præsum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & præbendas, ac Beneficiis instituendis, eadem auctoritate perpetuo reservamus, & concedimus.

§. 6. Decernentes Jus Patronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & Gubernatori, & pro tempore existentibus Portugallia, & Algarbiorum Regibus prædictis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem, etiam Consistorialiter quamque ratione derogari non posse, neque derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis, & Gubernatoris, & pro tempore existentium Regum prædictorum ad id expressius accedat assensus, & si aliter quovis modo derogueatur, derogationes hujusmodi cum inde sequutis, nullius roboris, vel momenti fore: sicut per quoquamque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Sanctæ R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos sedisque prædictæ Nuncios, & causarum Palati Apostolici Auditores, sublata eis, & quibusvis aliis quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, præsertim quod Ecclesiæ Sancti Salvatoris Brasiliæ, prædicta vacaret, & Pastore suo desituta reperiretur, Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiæ membra distingui, ac dividi prohibentis, nostra, & Cancellariae Apostolicae Regulis de non tollendo Jure quæsito, aliquique Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponenses, & S. Salvatoris de Bahia Ecclesiæ prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia corroboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, assignationis, applicationis, approbationis, reservationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, Indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Roma apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, Decimo Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

VI.
Confirmatur Decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad Abbatem Commendatarium pertinere approbare Monachos pro audiendis confessionibus sæcularium in Ecclesiæ Monasteriorum S. Scholastice, & S. Specus Sublacensis Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciae Romanæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 27. Nov.
1676. An. I.

E Manavit nuper à Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad favorem dilecti filii nostri Caroli Barberini ejusdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati, perpetui Commendatarii Monasteriorum S. Scholastice, & facri Specus Sublacensis, insimul perperuo unitorum Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciae Romanæ, Decretum tenoris, qui sequitur videbet: Sublacensis Jurisdictionis.

§. 1. Eminentissimus D. Cardinalis Carolus Barberinus modernus Abbas Commendatarius Sublacensis exponit, qualiter Monachi Ordinis Cassinensis degentes in SS. Monasteriis S. Scholastice, & S. Specus insimul unitis Abbatia Sublacensis pro audiendis Confessionibus sæcularium in Ecclesiæ dictorum Monasteriorum consueverunt hucusque approbationem oretenus recipere a Vicario Generali Abbatis Commendatarii pro tempore existentes; quoties enim novus superior Claustral regimini eorumdem Monachorum præfiebatur, cum primum ipsum Vicarium Generalem inviseret, consuevit semper quosdam ex Monachis, quos ad id munus magis idoneos judicaret, eidem proponere, ut necessariam approbationem pro excipiendis sæcularium Confessionibus, si ita ei videbatur, ab ipso recipient, prout de facto oretenus, ipsius Vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimurum pro toto tempore regiminis illius superioris, qui illum postulaverat, unde novus superior, novam subinde approbationem pro confessariis petebat.

§. 2. Morem hunc approbandi oretenus Confessarios Eminentissimus Cardinalis Carolus modernus Commendatarius haud satis probavit; ideoque cum illum servari invenisset per ipsum Vicarium, cum ceteris, etiam fere omnibus Confessariis, five sæcularibus, five Regularibus suæ Abbatia, cupiens pro sua pietate, ac zelo præsertim post editas Constitutiones Synodales consultius procedere, Vicario injunxit, ut in posterum ad eamdem Constitutionum præscriptum, omnibus Confessariis, five sæcularibus, five Regularibus facultatem audiendi Confessiones, non alias quam in scriptis concederet singulis membris renovandam. Decretum hoc Eminentia sua paulo post, ut par erat ad proxim deducendum fuit ab ejus Vicario respectu Confessoriorum Sæcularium, & etiam aliorum Regularium.

§. 3. Verum

Exemplum
supplicis li-
belli Emin-
tissimi Com-
mandarii.

§. 3. Verum cum illud quoque quoad Monachos exequi contenderet occasione novae approbationis, quæ illis juxta prænarratum morem pro excipiendo Sæcularium Confessionibus concedenda erat in mutatione Superioris Claustralium, qui nuper illorum regimini präfectus fuit, ille promptum se quidem exhibuit ad recipiendum approbationem oretenus, sed recusavit illam recipere in scriptis. At cum vidisset eam oretenus nequaquam posse obtinere cœpit ulterius afferere Monachos Sublacens nullatenus teneri ad dictam approbationem, sive in scriptis, sive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cuiusdam antiqui Privilegii Martini V. eisdem Monachis concessi pro audiendis quorūcumque Fidelium Confessionibus, quam ratione reliquorum Privilegiorum, & exemptionum, immo etiam præfensi eorum Territorii separati per quod non modo credunt se immunes omnino à Jurisdictione Abbatis Commendatarii, verum etiam opinantur se posse cum Bonis mensæ Conventualis constitutæ propriam quadam Diœcésim ab illa ejusdem Abbatis penitus divisam. Perstitit idem novus Superior Claustralium pro quadam urbanitate erga Eminentissimum Abbatem his non obstantibus se recepturum pro Monachis oretenus licentiam audiendi Confessiones, prout reliqui ejus Antecessores confuererant.

§. 4. Verum idem Eminentissimus Abbas nolens ullam Jurisdictionem sibi attribui ex urbanitate Monachorum, sed illam dumtaxat, quæ sibi de Jure competit, cupiens modis consultioribus exercere, monita parte Monachorum ad informantum, petiit per Sac. Congregationem declarari: Primo an Monachi SS. Monasteriorum S. Scholasticæ, & S. Specus Abbatæ Sublacenses teneantur recipere approbationem pro audiendis Sæcularium Confessionibus in Ecclesiis dd. Monasteriorum ab Eminentissimo Abate Commendatario, non modo oretenus, prout hucusque confuerunt, verum etiam in scriptis. Præterea cum idem Monachi confieverint de præterito in propriis sedibus Confessionalibus retinere publice affixas notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbat, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum Dubium affirmative respondeatur, consecutio declarari postulat: Secundo, an idem Monachi teneantur in propriis sedibus Confessionalibus publice affixas retinere notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbat, & quatenus teneantur quibus remediis ad id compelli possint.

Dubia in d.
S. Congregatione propria.

Decretum
S. Congregationis.

Die 10. Octobris 1676. Sac. &c. ad utrumque Dubium respondit affirmative, & ab Eminentissimo Commendatario procedendum esse Iuris remediis contra inobedientes.

In quorum &c. Dat. Romæ hac die 5. Novembris 1676.

S. Archiepiscopus Brancaccius Episcopus Viterbiensis. S. C. G. Sec.

§. 5. Cum autem sicut d. Carolus Cardinalis, & Commendatarius Nobis subinde exposuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius substat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Carolum Cardinalem, & Commendatarium specialis gratiae favore prosequi volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter portrectis inclinati Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregacionis Cardinalium.

Confirmatio
Apost. præd.
Decreti.

Bullarii Rom. Contin. Pars V.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter congerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Monasteriorum, & Ordinis præfatorum; etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robora statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indoltis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodo liber concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatio quorundam Statutorum pro Ordine S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugallie &c.

De hoc Ordine mentionem faciunt Paul. Morig. de bistor. Religion. cap. 49., & Sylvest. Marul. in Ocean. Religion. ejusque Privilegia habes in Conflit. In supremo Alex. VII., quoad Monasteria pro studiis Generalibus, & gradibus constit. Ex injuncto nobis 60. Clem. X.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Fratres Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Portugallie, quod vigore facultatis, quam Constitutiones dicti Ordinis Diffinitorio in Capitulo Generali ipsius Ordinis congregato tribuunt, adjungendi ad Constitutiones hujusmodi ea, que pro bono ejusdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, Diffinitorum in Capitulo Generali dicti Ordinis proxime præterito congregatum, statuit, seu decrevit:

§. 1. Primo, ut is Frater, qui per triennium Visitatoris officio functus fuerit, triennio subsequenti in Visitatorem eligi nequeat. Secundo ut Prior, sive Superior Generalis primo anno sui triennii visitet super Procesu Visitaroris, qui antecedenti triennio officium suum absolverit, idque faciat per actus separatos, quos deferat ad primam mensam definitionis, ad hoc, ut ibidem judicentur. Tertio, ut in futurum Vicarii Dominus Regularis de Valdiniente nuncupate in omnibus Capitulis Generalibus Ordinis prædicti vocem habeant, & in omnibus Conventibus, in quibus reperientur, federe debeat in Refectorio ad mensam, quæ Transversa vocatur.

§. 2. Cum autem sicut eadem Expositio subjungetur, Statuta, seu Decreta hujusmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia sint, & propere dicti Exponentes illa, quo in futurum tamquam Constitutiones ejusdem Ordinis inviolabiliter obseruentur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent:

VII.

Dat. 27. Nov.
1676. An. 1.

Præces Pon-
tifici oblatæ.

Statuta, seu
Decreta Diffi-
nitiorum dicti
Ord. in Ca-
pitulo Gene-
rali.